

Gareth Hinds. Foto: Scott LaPierre

Gareth Hinds. (2017). *Poe: Stories and poems*. Somerville: Candlewick Press. Isbn 978 07 636 9509 5, € 11,99, 105 blz.

Poe: Stories and Poems Niet voor 'the faint of heart'

'Once upon a midnight dreary...' Deze onheilspellende woorden vormen de opening van het gedicht 'The Raven' van Edgar Allen Poe – misschien wel een van de beroemdste gedichten ooit geschreven. Het kon dan ook niet anders dan dat Gareth Hinds deze op heeft genomen in zijn graphic-noveladaptatie van enkele van Poe's gotische horrorverhalen en gedichten.

Wie is er bang voor strips?

Wie bang is dat de adaptatie van klassieke teksten naar stripverhalen altijd een versimpeling betekent van het origineel, moet nodig *Understanding Comics: The Invisible Art* van Scott McCloud lezen. McCloud onderzoekt – uiteraard in stripvorm – strips als kunstvorm. Hij duikt in de geschiedenis en geeft uitleg over de

basiselementen. Ook geeft hij ons deze brede definitie van stripverhalen: illustraties en andere beelden die naast elkaar zijn geplaatst in een weloverwogen volgorde. Hierdoor kan McCloud bijvoorbeeld het Tapijt van Bayeux – een 70 meter lang borduurwerk waarop de slag bij Hasting van 1066 staat afgebeeld – en Egyptische schilderijen onder de term scharen. McCloud argumenteert verder dat lezers snel bij strips betrokken zijn, omdat het door de versimpelde weergave van gezichten van karakters makkelijker voor ons wordt om onze eigen identiteit op het personage te projecteren. Dit omdat we door die versimpeling minder snel aan een realistisch, specifiek persoon moeten denken, en ons daardoor dus makkelijker met de stripfiguur kunnen identificeren. Daarnaast moet ons brein

fink werken: we moeten immers invullen wat er gebeurt in de ruimte die zit tussen het ene en het volgende plaatje. Het lezen van stripverhalen is een behoorlijk complexe bezigheid!

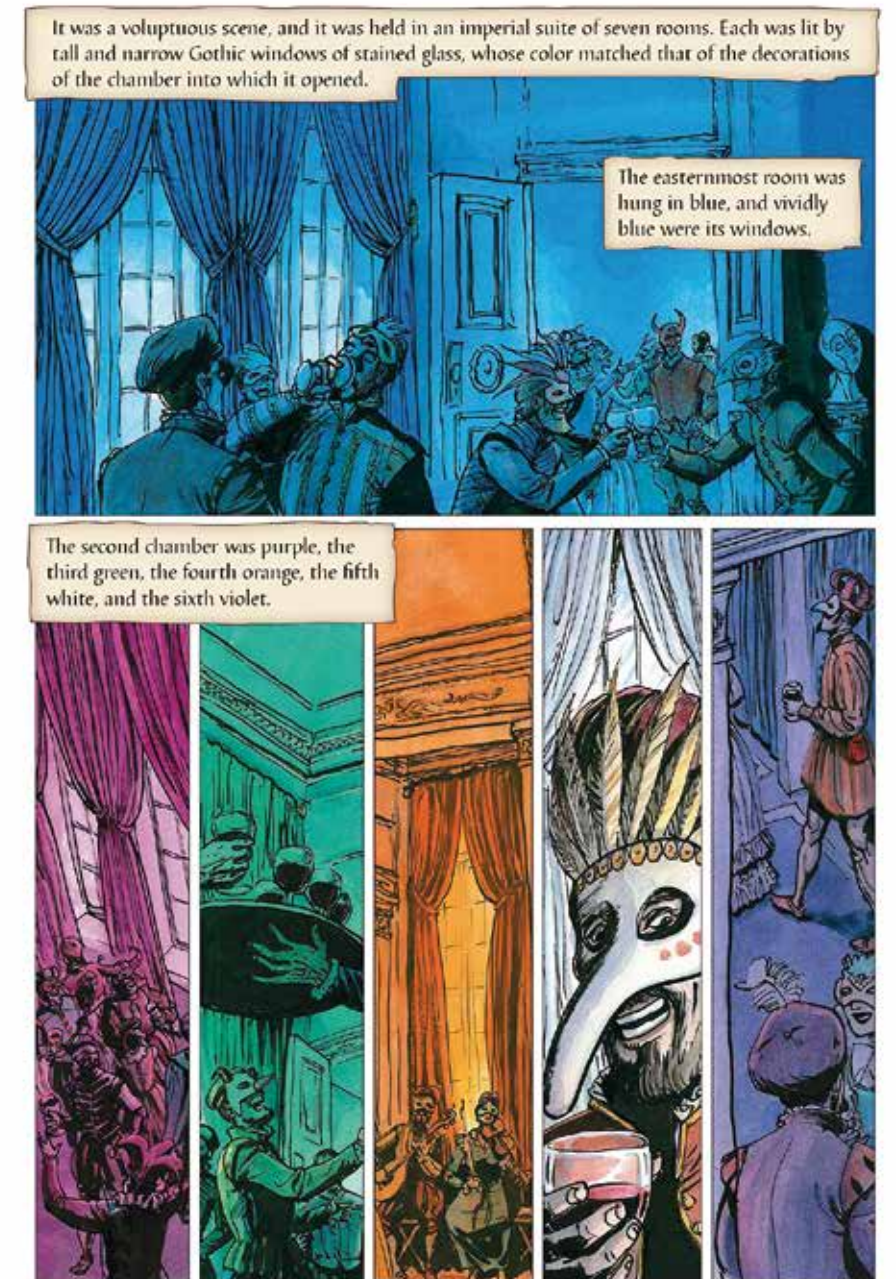
Poe in stripvorm

Poe's macabere verhalen blijken zich bijzonder goed te lenen voor een graphic novel. Bij 'The Masque of the Red Death', een verhaal over een koning die een besmettelijke ziekte probeert te ontvluchten door zich terug te trekken op zijn kasteel, waan je je op een waanzinnig en exorbitant feest met gruwelijke afloop. Het gevoel van waanzin bekruipt je door het uitbundig kleurenpalet, en door een veelvuldig gebruik van acties en handelingen in zijn beelden, waardoor er een gevoel van beweging ontstaat. In het

gedicht 'Annabel Lee' over een verloren liefde, gaat het tempo omlaag door de dromerige beelden die vloeiend in elkaar over lopen, waardoor een mooi geheel ontstaat en het beeld buiten tijd en ruimte komt te staan. Hinds heeft er verder (logischerwijs) voor gekozen om de tekst van de verhalen in te korten; de gedichten worden wel in hun geheel weergegeven. Het oorspronkelijke taalgebruik van Poe is behouden gebleven – voldoende uitdaging dus voor leerlingen om de Engelse woordenschat uit te breiden.

Tips van Gareth

Leuk is dat Hinds tips geeft hoe we de verhalen en gedichten kunnen benaderen. Bij de gedichten adviseert hij bijvoorbeeld om ze hardop voor te lezen: het ritme en gebruik van onomatopoeën

(klanknabootsing) maken ze hiervoor extreem geschikt. Verder is het een aanrader om je in te beelden dat de ik-persoon in de verhalen iemand anders is dan Hinds heeft getekend. Dit omdat Poe in zijn verhalen bijna geen aanwijzingen geeft over de identiteit van die persoon, waardoor het iedereen zou kunnen zijn. Dit gaat toch enigszins verloren bij de

adaptatie naar graphic novel, waar Hinds de ik-persoon in beeld moet brengen – en zo toch enkele hints geeft over de mogelijke identiteit van de verteller.

Mijn conclusie: *Poe: Stories and Poems* is een absolute aanrader – maar niet geschikt voor tere zieltjes. ■

Eva Overman